

ततः कथंचित् सा अवादीद्, वयं दैत्यपतेरू बलेः
 पौत्र्यो दशशतं, तासां ज्येष्ठा विद्युत्प्रभा इत्य् अहं । 39
 स नः पितामहो नीतो विष्णुना दीर्घबन्धनं,
 पिता च वाङ्मयुद्धेन हतस् तेन एव शौरिणा । 40
 तं हत्वा तेन च निजात् पुरान् निर्वसिता वयं,
 प्रवेशरोधकृत् तत्र सिंहुश् च स्थापितो उत्तरे । 41
 आवृतं तत् पदं तेन, दुःखेन हृदयं च नः,
 स च यक्षः कुबेरस्य शापात् सिंहुत्वम् आगतः । 42
 मर्त्येष् च अभिवस् तस्य शापान्तः कथितः पुरा,
 पुरप्रवेशोपायार्थं विज्ञप्तो विष्णुर् आदिशत् । 43
 अतः स शत्रुर् अस्माकं केशरी जीयतां त्वया,
 तदर्थम् एव च आनीतो मया वीरभवान् इह । 44
 मृगाङ्गाख्यं खड्गं च जितात् तस्माद् अवाप्स्यसि,
 पृथिवीं यत्प्रभावेन जिता राजा भविष्यसि । 45
 तच् कृत्वा स तथा इत्य् अत्र श्रिदत्तो ऽतीततद्दिनः
 अन्येद्युर् दैत्यकन्यास् ताः कृत्वा अग्रे तत् पुरं ययौ । 46
 जिता च वाङ्मयुद्धेन तत्र तं सिंहुम् उद्धतं,
 सो ऽपि शापविमुक्तः सन् बभूव पुरुषाकृतिः । 47
 दत्वा च अस्मै स खड्गं स्वं तुष्टः शापान्तकारिणो
 महासुराङ्गनाडुःखभारिणो अदर्शनं ययौ । 48